

Димче и Киро Налбатот

Дим - че и Ки - ро Нал-ба - тот____ сту - ри - ја до - лу во гра-

13
дот____ ку - куш - ка ед - на кај пар - кот____

21
— про - лет - на ве - чер ми - рис - на

Димче и Киро, Налбатот, стурија долу во градот
куќичка една крај паркот, пролетна вечер мирисна

Загрме збавна престрелка, го смршти сиот Кавадар
стотина пртив два мина, одбор на шака јунака

Цел ноќ во огин пливаја, зверот го смртно биеја
завет во пламен дадоа, душмански раце сал мртви

В зори се итро јурнаа, да скршат синѓир куршуми
да летнат в гора зелена, кај својте мили другари

Киро далеку излезе, од обрач тој се извлече
го дочу гласот на Димче, па се поврати кај него

Враце му умре другарот, огин го смртно погоди
гради му машини понижа, падна и Киро Налбатот

Низ град се песна разлеа, во тие гори ридишта
по тије лозја, ровови, напред во борба неравна.